

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Н.І. Жужукіна, канд. екон. наук, доц.

Національний університет харчових технологій

Між результатами господарювання та динамікою інвестицій, як відомо, існує прямий зв'язок. Стан аграрного сектору країни, необхідність його розвитку в су-

часній глобальній економічній ситуації висувають питання інвестування АПК на перше місце. За даними «Інституту аграрної економіки» інвестиційний спад в аграрному секторі продовжувався до 2000 року, тоді як в цілому по економіці країни вже в 1998 році розпочалося активне нарощування інвестицій. На фоні значного скорочення частки сільського господарства у структурі інвестицій в основний капітал відбулось нарощування інвестиційного потенціалу переробних галузей АПК. У міру становлення ринкових інститутів та лібералізації економіки країни спостерігалось зростання інтересу зарубіжних інвесторів до аграрного сектору. Значні обсяги іноземних інвестицій були залучені у середині двохтисячних років в олійно-жирову, плодоовочеву, кондитерську промисловості, виробництво напоїв. За рахунок іноземних інвестицій значно розширились потреби харчової промисловості у сільськогосподарській продукції та активізувався розвиток відповідних галузей сільськогосподарського виробництва [1,3]. Але з початком світової кризи приріст іноземних інвестицій значно скоротився, а останнім часом спостерігалась їх релесія, що викликає необхідність аналізу причин цих процесів [2].

Інвестиційна привабливість аграрного сектору країни базується на наявності сприятливих природних ресурсів та кліматичних умов. Навіть при існуючому мораторію на продаж землі інвестиції є доцільними при можливості довгострокової оренди земельних ділянок. До того ж аграрний сектор, поки що, залишається менш монополізованим, порівняно з паливно-енергетичним та промисловими секторами економіки. Але лише ресурсна привабливість сектору не призводить до суттєвого притоку інвестицій до нього. Будь-який інвестор зацікавлений в захисті своїх інвестицій, можливості отримати дохід зі своєї діяльності, вільному русі свого капіталу. Все це неможливо без становлення та розвитку таких основних економічних інститутів, як захисту права власності та результатів підприємницької діяльності, свободи підприємницької діяльності, незалежності судової системи. Ці інститути зазнають суттєвого викривлення, і не тільки внаслідок законодавчих ініціатив, але й через різницю між формальними та реальними особливостями їх функціонування. Таким чином, приймаючи рішення про інвестування, інвестор стає перед дилемою вибору між привабливістю наявних в країні ресурсів та незахищеністю своєї діяльності. Наявність таких протиріч формують так звані «інституційні ловушки», які виникають на шляху інвестицій до країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Аграрна реформа в Україні* / П.І. Гайдуцький, П.Т. Саблук та ін; За ред. П.І. Гайдуцького. — К.: ННЦІАУ, 2005. — 424 с.
2. *Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності*. — К.: Державна служба статистики України, 2012. — 68с.
3. *Україна у цифрах 2011р.* Статистичний збірник. За ред. Осауленка О.Г. — К.: ТОВ «Агуст Трейд», 2012 — 250 с.